

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.099 van 18 oktober 2012
in de zaak A. 200.131/IX-7131**

In zake : PRO CONSTRUCTIONS LTD
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jeroen De Man
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Ottogracht 28
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk De Greef
 kantoor houdend te 1731 Zellik
 Noorderlaan 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 april 2011, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de Vlaamse minister van Financiën,
Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 2 maart 2011, waarbij het
beroepschrift van de vennootschap naar Brits recht, Pro Constructions LTD,
ongegrond wordt verklaard en waarbij derhalve de gevraagde arbeidsvergunning
en arbeidskaart B niet wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord
ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2012.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hadiel El-Saidy, die loco advocaat Jeroen De Man verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Pieter Goovaerts, die loco advocaat Dirk De Greef verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 9 juni 2010 stuurt de dienst Vreemdelingenzaken een aangetekende brief aan de heer C.B.S. waarin wordt gemeld dat diens aanvraag voor machtiging tot verblijf wordt ingewilligd en dat een voorlopige verblijfsvergunning van één jaar wordt verleend, onder voorbehoud van de voorlegging van een door de bevoegde gewestelijke overheid afgeleverde arbeidsvergunning.

Deze aangetekende brief werd teruggestuurd naar de dienst Vreemdelingenzaken omdat hij niet op het postkantoor was afgehaald door de betrokkene.

3.2. Op 1 december 2010 stuurt de dienst Vreemdelingenzaken een brief aan de burgemeester van Sint-Niklaas. Volgens de verzoekende partij, die hierin niet wordt tegengesproken door de verwerende partij, betreft het een aangetekende brief. In die brief wordt de burgemeester gevraagd om de bijgevoegde brief van 9 juni 2010 met daarin de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken via zijn diensten te laten betekenen aan de betrokkene.

Op 14 december 2010 wordt die brief door de betrokkene getekend voor kennisname.

3.3. Op 21 januari 2011 dient de verzoekende partij bij het Vlaams subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie een aanvraag in tot tewerkstelling van de heer C.B.S.

3.4. Op 24 januari 2011 weigert het Vlaams subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie om een arbeidsvergunning en arbeidskaart toe te kennen. Deze beslissing is onder meer gesteund op de volgende motieven:

“De voorwaarden zoals voorzien in het uitvoeringsbesluit van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen m.b.t. de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers zijn niet vervuld:

- Om ontvankelijk te zijn dient de aanvraag om arbeidsvergunning overeenkomstig artikel 1 §2 van voormeld KB van 7 oktober 2007 bij de bevoegde gewestelijke dienst te worden ingediend binnen de drie maanden na datum van verzending van het aangetekend schrijven door de Dienst Vreemdelingenzaken:

Het betreffende aangetekend schrijven van de dienst Vreemdelingenzaken werd verstuurd op 9/6/2010.

De aanvraag om arbeidsvergunning werd pas op 22/12/2010 ondertekend en op 21 januari 2011 door de dienst migratie ontvangen.

- Gezien de precaire financiële toestand (resultatenrekening was in 2009 negatief) biedt de vooropgestelde tewerkstelling bovendien onvoldoende waarborgen voor een volwaardige tewerkstelling van ten minste 12 maanden

die de werknemer moet in staat stellen om in zijn behoefte of in die van zijn gezin te voorzien (art. 34, 6° KB d.d. 09/06/99)”.

3.5. Op 14 februari 2011 stelt de verzoekende partij administratief beroep in tegen de voormelde beslissing.

3.6. Op 2 maart 2011 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor Werk om het administratief beroep van de verzoekende partij te verwerpen. Dit is de bestreden beslissing, die onder meer gesteund is op de volgende overwegingen:

“Artikel 1 § 2 in toepassing van artikel 4, § 2, tweede lid van de wet van het KB van 7/10/2009 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers kan een arbeidsvergunning en arbeidskaart B toegekend worden wanneer bedoelde aanvraag voor een arbeidsvergunning bij de bevoegde gewestelijke dienst ingediend worden binnen de drie maanden na datum van verzending van het aangetekend schrijven door de Dienst Vreemdelingenzaken bedoeld in § 1, eerste lid, 1°.

De aanvraag om arbeidsvergunning werd pas op 21 januari 2011 door de dienst migratie ontvangen.

Het aangetekend schrijven van FOD Binnenlandse Zaken - Dienst Vreemdelingenzaken - dateert van 9 juni 2010.

De termijn van indiening van de aanvraag om arbeidsvergunning en arbeidskaart B gebeurde niet binnen de drie maanden na datum van verzending van het aangetekend schrijven door de Dienst Vreemdelingenzaken van het FOD Binnenlandse Zaken.

Om deze redenen beslist de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport om het beroepschrift ongegrond te verklaren en derhalve de gevraagde arbeidsvergunning en arbeidskaart B niet toe te kennen”.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers, van de instructie van 19 juli 2009

inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij betoogt dat de beslissing tot weigering van de aanvraag tot het bekomen van een arbeidsvergunning en een arbeidskaart B kennelijk onredelijk is en inhoudelijk fout werd gemotiveerd. De verzoekende partij kon geen aanvraag tot het bekomen van een arbeidsvergunning en een arbeidskaart B indienen vooraleer zij kennis had van de inhoud van de beslissing van de gemachtigde van de Vlaamse minister bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid; anders verlangen is kennelijk onredelijk. De gemachtigde van de Vlaamse minister bevoegd voor Werk houdt voor dat de aanvraag meer dan drie maanden na de verzending van de aangetekende brief door de dienst Vreemdelingenzaken zou zijn ingediend, terwijl de aanvraag wel degelijk tijdig werd ingediend. De gemachtigde stelt dat de kandidaat-werknemer van de verzoekende partij op 9 juni 2010 in bezit werd gesteld van de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken, terwijl de aangetekende brief van de dienst Vreemdelingenzaken dateert van 9 juni 2010. Overeenkomstig artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek wordt de geadresseerde geacht kennis te hebben van de inhoud van een aangetekende brief vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij hij het tegendeel bewijst. In dit geval is de aangetekende brief echter nooit afgeleverd aan de kandidaat-werknemer van de verzoekende partij, aangezien in een brief van 1 december 2010 van de dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester van de woonplaats van deze kandidaat-werknemer wordt gesteld dat de aangetekende brief door de kandidaat-werknemer niet werd afgehaald en de burgemeester wordt verzocht die aangetekende brief alsnog aan hem te betekenen. Die betekening is pas op 14 december 2010 gebeurd. De aanvraag werd ingediend op 21 januari 2011, zijnde minder dan drie maanden na de kennisname van de aangetekende brief door de kandidaat-werknemer van de verzoekende partij. In het vademecum bij de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het

oude artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet wordt bovendien verduidelijkt dat de werkgever een aanvraag tot arbeidsvergunning indient binnen drie maanden na ontvangst van de aangetekende brief van de dienst Vreemdelingenzaken door de regularisatieaanvrager. De kandidaat-werknemer van de verzoekende partij heeft die aangetekende brief echter nooit ontvangen.

Het is overigens bijzonder merkwaardig dat bij de aangetekende brief van 3 maart 2011 waarmee de bestreden beslissing van 2 maart 2011 aan de verzoekende partij werd verstuurd, een eensluidend verklaard afschrift is gevoegd van de bestreden beslissing, gedateerd op 4 maart 2011, hetgeen feitelijk onmogelijk is, aangezien die aangetekende brief werd verzonden op 3 maart 2011.

5. De verwerende partij repliceert dat de aanvraag van een arbeidsvergunning bij de bevoegde gewestelijke dienst moet worden ingediend binnen drie maanden na de datum van verzending van de aangetekende brief door de dienst Vreemdelingenzaken. Het gaat dus om de datum van verzending aan de kandidaat-werknemer en niet om de datum van ontvangst of van kennisname door de kandidaat-werkgever. Het instellen van een administratief beroep is geen proceshandeling, zodat artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing is. De aangetekende brief van de dienst Vreemdelingenzaken werd verstuurd naar het adres dat door de kandidaat-werknemer in alle documenten was vermeld. Dat de betrokkene die brief niet aanneemt of niet afhaalt op het postkantoor, is irrelevant. Het gegeven dat een eensluidend afschrift van de bestreden beslissing zou zijn afgestempeld op 4 maart 2011 doet geen afbreuk aan de rechtsgeldigheid en de datum van de bestreden beslissing. De Vlaamse overheid is voorts niet gebonden door een vademecum van de federale overheid. De schending van een instructie of een ministeriële omzendbrief kan overigens niet met een annulatieberoep worden bestreden.

6. In haar memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij daar nog aan toe dat de kandidaat-werknemer op het tijdstip van het aanbieden van de aangetekende brief niet aanwezig was en hij bovendien nooit bericht heeft ontvangen dat er een aangetekende brief zou zijn aangeboden. De kandidaat-werknemer verkeerde dus in een toestand van overmacht.

De bestreden beslissing schendt de formele zorgvuldigheidsplicht, aangezien de federale en de gewestelijke overheden elkaar tegenspreken aangaande de aanvangsdatum van de vervaltermijn van drie maanden om een aanvraag in te dienen tot het bekomen van een arbeidsvergunning voor een werknemer. In de brief gericht aan de burgemeester van de woonplaats van de kandidaat-werknemer wordt vermeld dat de termijn van drie maanden pas ingaat bij het betekenen van de brief aan de werknemer. De verzoekende partij vermocht hierop voort te gaan, aangezien zij mag aannemen dat zowel de federale als de gewestelijke overheid correcte informatie aan de rechtsonderhorigen verstrekken. Ook het gegeven dat het eensluidend afschrift van de bestreden beslissing pas afgestempeld werd op 4 maart 2011, terwijl de beslissing reeds op 3 maart 2011 aangetekend werd verzonden, houdt een schending in van het formele zorgvuldigheidsbeginsel.

7. In haar laatste memorie voegt de verzoekende partij nog aan haar argumentatie toe dat een aangetekende brief ook volgens vaste rechtspraak van de Raad van State (RvS, nr. 82.417, 27 september 1999, *Cabus*; nr. 163.785, 19 oktober 2006, *stad Aalst*; nr. 198.610, 7 december 2009, *Berben*) geacht wordt te zijn ontvangen op de derde werkdag die volgt op de verzending ervan, tenzij er sprake is van overmacht waardoor de geadresseerde de brief niet in ontvangst kon nemen of kon afhalen aan het postkantoor. De kandidaat-werknemer van de verzoekende partij bevond zich in een dergelijk geval van overmacht, aangezien hij niet aanwezig was op de dag dat de aangetekende brief werd aangeboden en hij geen bericht heeft ontvangen dat er een brief was aangeboden. Het hoeft geen betoog dat de aanvraag voor een arbeidsvergunning en een arbeidskaart voor hem alles betekent.

Voorts stelt de verzoekende partij nog dat, ondanks het beginsel dat elke burger de wet moet kennen, zij er eveneens van mocht uitgaan dat de vermelding over de aanvangsdatum van de termijn van drie maanden in de brief van de dienst Vreemdelingenzaken, gericht aan de burgemeester, correct was.

Beoordeling

8. Artikel 1 van het voormelde koninklijk besluit van 7 oktober 2009 luidt als volgt:

“§ 1. In toepassing van artikel 4, § 2, tweede lid van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers kan een arbeidsvergunning toegekend worden wanneer de werkgever de volgende documenten voorlegt :

1° een kopie van het document dat de Dienst Vreemdelingenzaken aangetekend heeft toegestuurd aan de buitenlandse onderdaan waarbij gesteld wordt dat hij tot verblijf zal worden gemachtigd op voorwaarde van de toekenning van een arbeidskaart B. Dit document vermeldt dat de buitenlandse onderdaan :

a) ononderbroken in België verblijft sedert ten minste 31 maart 2007;

b) tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 een aanvraag voor een verblijfsvergunning heeft ingediend bij toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, of in de loop van dezelfde periode een hangende aanvraag heeft vervolledigd op basis van dezelfde wet;

c) geniet van een duurzame lokale verankering in België;

d) voldoet aan alle voorwaarden om een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te bekomen voor de duur van één jaar op voorwaarde dat hij een arbeidskaart B voorlegt afgeleverd door de bevoegde gefedereerde overheid;

2° een of meerdere arbeidsovereenkomsten, opgesteld volgens het model als bijlage gevoegd bij dit besluit, met de buitenlandse onderdaan bedoeld in 1°, hetzij voor bepaalde tijd van minstens één jaar, hetzij voor onbepaalde tijd. Ongeacht het arbeidsregime moet(en) deze overeenkomst(en) een loon opbrengen dat minstens gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen zoals bepaald in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988.

§ 2. Om ontvankelijk te zijn moet de in § 1 bedoelde aanvraag voor een arbeidsvergunning bij de bevoegde gewestelijke dienst ingediend worden

binnen de drie maanden na datum van verzending van het aangetekend schrijven door de Dienst Vreemdelingenzaken bedoeld in § 1, eerste lid, 1°”.

De bestreden weigeringsbeslissing is blijkens haar motivering gebaseerd op de vaststelling dat de aanvraag voor een arbeidsvergunning niet werd ingediend binnen de termijn van drie maanden na de datum van verzending van het aangetekend schrijven door de dienst Vreemdelingenzaken en dat die aanvraag bijgevolg overeenkomstig artikel 1, § 2, van het voornoemde koninklijk besluit niet ontvankelijk is.

Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, blijkt uit de laatstgenoemde bepaling duidelijk dat niet de datum van kennisname door de kandidaat-werknemer van de aangetekende brief van de dienst Vreemdelingenzaken de termijn van drie maanden doet lopen, maar wel de datum van verzending van die aangetekende brief door de dienst Vreemdelingenzaken.

9. In haar argumentatie over de toepasselijkheid van artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek en over de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot de termijn voor het instellen van een annulatieberoep, gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat die termijnen toepasselijk zijn in de rechtspleging voor de gewone hoven en rechtbanken en voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het gegeven dat de berekeningswijze van die termijnen bij analogie kan worden toegepast in andere gevallen, neemt niet weg dat artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 uitdrukkelijk de aanvangsdatum van de termijn van drie maanden bepaalt, zodat de aanvangsdatum bedoeld in artikel 53bis, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek niet bij analogie kan worden toegepast tegen de uitdrukkelijke bewoordingen van artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 in. De rechtspraak van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State omtrent de aanvangsdatum van de termijn voor het instellen van een annulatieberoep gaat weliswaar uit van een toepassing van de voornoemde wetsbepaling bij analogie, maar omdat de termijn overeenkomstig artikel 4, derde lid, van het algemeen procedurereglement aanvangt op de datum waarop “de bestreden akten,

reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend”, zonder dat die notie van bekendmaking of betekening nader wordt ingevuld. In artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 wordt die begindatum wel duidelijk en ondubbelzinnig bepaald. Het bij analogie toepassen van de afwijkende begindatum bedoeld in artikel 53bis, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek op aanvragen voor een arbeidsvergunning, zou in die omstandigheden leiden tot een miskennis van artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009.

Het middel is bijgevolg ongegrond in zoverre ervan wordt uitgegaan dat als aanvangsdatum voor de termijn van drie maanden bedoeld in artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 een andere datum zou moeten worden gehanteerd dan de datum van verzending van de aangetekende brief door de dienst Vreemdelingenzaken.

10. De omstandigheid dat de kandidaat-werknemer en de verzoekende partij geen kennis hebben kunnen nemen van de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken die met de aangetekende brief van 9 juni 2010 was verzonden, heeft op zich beschouwd niet tot gevolg dat het redelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden. Overeenkomstig artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 vermocht de dienst Vreemdelingenzaken immers te volstaan met de verzending van de aangetekende brief opdat de termijn van drie maanden voor de aanvraag van een arbeidsvergunning zou beginnen lopen. De verzoekende partij toont niet aan dat er sprake is van overmacht in hoofde van de kandidaat-werknemer. De loutere bewering dat er geen bericht zou zijn achtergelaten bij de kandidaat-werknemer dat de aangetekende brief aan het postkantoor kon worden opgehaald, volstaat daarvoor alleszins niet.

11. Het initiatief van de dienst Vreemdelingenzaken om op 1 december 2010, nadat de termijn van drie maanden die begon te lopen op 9 juni 2010 reeds verstreken was, de beslissing over de voorlopige verblijfsvergunning alsnog via de burgemeester van Sint-Niklaas aan de kandidaat-werknemer te laten betekenen, werpt evenwel een ander licht op de situatie. In die brief van

1 december 2010, die op 14 december 2010 door de kandidaat-werknemer voor kennisname werd getekend, wordt immers het volgende vermeld:

“Gelieve betrokkene een afschrift van deze brief te overhandigen nadat hij voor kennisname heeft getekend. Een afschrift dient aan mijn diensten te worden teruggestuurd. Gelieve dit zo snel mogelijk [...] te doen, zodat wij het bevoegde gewest kunnen laten weten dat betrokkene de brief pas op die datum betekend kreeg en de opgegeven termijn van drie maanden vanaf dan ingaat”.

De kandidaat-werknemer en de verzoekende partij vermochten op grond van deze duidelijke vermelding ervan uit te gaan dat de termijn voor het indienen van de aanvraag voor een arbeidsvergunning nog niet was verstreken en dat de door de verzoekende partij op 21 januari 2011 ingediende aanvraag, iets meer dan één maand na de kennisname van de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken, tijdig was ingediend.

Ook indien wordt aangenomen dat door de verzending van de aangetekende brief van 9 juni 2010 een termijn van drie maanden is beginnen lopen voor het indienen van de aanvraag voor een arbeidsvergunning, kan uit het initiatief van de dienst Vreemdelingenzaken om een nieuwe aangetekende brief te sturen naar de kandidaat-werknemer, op een tijdstip dat die eerste termijn reeds was verlopen, worden afgeleid dat de dienst Vreemdelingenzaken de intentie had om deze termijn hetzij opnieuw, hetzij voor de eerste keer te laten aanvangen. Dit kan ook duidelijk uit de zo-even aangehaalde bewoordingen van de brief van 1 december 2010 worden afgeleid. Het gegeven dat in die brief verkeerdelijk wordt vermeld dat die termijn slechts zou aanvangen door de kennisname ervan door de kandidaat-werknemer, doet geen afbreuk aan het rechtsgevolg dat voortvloeit uit het versturen van die nieuwe aangetekende brief door de dienst Vreemdelingenzaken en aan de overtuiging die daardoor is gecreëerd bij de kandidaat-werknemer en bij de verzoekende partij dat een aanvraag voor een arbeidsvergunning wel degelijk nog tijdig kon worden ingediend.

Hieruit volgt dat door toedoen van de overheid, ook al betreft het een andere overheid dan de verwerende partij, de legitieme indruk is ontstaan

bij de kandidaat-werknemer en bij de verzoekende partij dat de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing tijdig werd ingediend.

12. De zo-even geschetste indruk is bovendien verzoenbaar met de bepaling van artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009, aangezien die bepaling allerm minst uitsluit dat de dienst Vreemdelingen zaken middels een nieuwe aangetekende brief de kandidaat-werknemer en kandidaat-werkgever de mogelijkheid biedt om alsnog een aanvraag voor een arbeidskaart in te dienen binnen een termijn van drie maanden die aanvangt op het tijdstip van verzending van die aangetekende brief op 1 december 2010. De verwerende partij kan bezwaarlijk ontkennen dat, ook al staat het aan haar te oordelen of de aanvraag tijdig werd ingediend, de aanvang van de termijn voor het indienen van de aanvraag wordt bepaald door een optreden van de dienst Vreemdelingen zaken. Het staat aan de dienst Vreemdelingen zaken om, indien die oordeelt dat het normdoel van de eerste aangetekende brief niet lijkt te zijn bereikt, een tweede aangetekende brief te verzenden, ditmaal via de burgemeester, teneinde de kandidaat-werknemer alsnog op de hoogte te kunnen brengen van de beslissing, met als gevolg dat de termijn van drie maanden een tweede keer aanvangt.

13. De verwerende partij is in de bestreden beslissing volledig voorbijgegaan aan de zo-even geschetste legitieme indruk die door de verzending van de aangetekende brief van 1 december 2010 is ontstaan bij de kandidaat-werknemer en de verzoekende partij, ondanks het betoog daarover in het beroep schrift dat heeft geleid tot de bestreden beslissing. Eveneens heeft de verwerende partij geen aandacht besteed aan een interpretatie van artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 7 oktober 2009 die het mogelijk maakt om aan de door toedoen van de dienst Vreemdelingen zaken gewekte legitieme verwachtingen van de verzoekende partij tegemoet te komen. Een dergelijke mechanistische toepassing van een welbepaalde interpretatie van de regelgeving, zonder oog te hebben voor die legitieme verwachtingen, houdt een schending in van het redelijkheidsbeginsel.

Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 2 maart 2011, waarbij het beroepschrift van de vennootschap naar Brits recht, Pro Constructions LTD, ongegrond wordt verklaard en waarbij derhalve de gevraagde arbeidsvergunning en arbeidskaart B niet wordt toegekend.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 oktober 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche